

[Bouet.]

tuelle Tab, Staten maatte faa. Herved faar Kommunerne Interesse i at paase, at det Byggeri, der sættes i Gang, i Virkeligheden er saaledes funderet, at det med Rimelighed kan tænkes at blive fuldført. Jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem Hr. Chr. J. Hansen i, at der efterhaanden lægges meget over paa Kommunerne, og at disse ikke faar fuld Godtgørelse for den Administration, som Staten gennem saadanne Love paalægger dem, men jeg tror nu paa den anden Side ogsaa, at Kommunerne — saaledes som Forholdet ligger — vil være bedre i Stand til at føre denne Kontrol end Indenrigsministeriet.

Det fastslaas i Lovforslagets § 6, at det midlertidige Laan kan opsiges, hvis Indenrigsministeriet skønner, at den byggende ikke fremmer det Byggeri, han har paabegyndt, skønt Mulighederne er til Stede. Jeg gaar ud fra, at der ikke gives midlertidige Byggelaan, før der er opført saa meget af Ejendommen, at der i nogen Grad er saa store Værdier til Stede, at Staten, altsaa ogsaa Kommunerne, ikke faar en for stor Risiko. Naturligvis har man som Regel altid Sikkerhed i Grunden, men jeg henleder dog Opmærksomheden paa dette, idet det er en Forudsætning, jeg gaar ud fra.

Der er i det andet høje Ting af den højtærede Indenrigsminister stillet nogle Ændringsforslag, som efter min Mening betegner en Forbedring af det oprindelige Forslag, og som jeg derfor kan tiltræde. Ifølge disse Ændringer gives der Indenrigsministeren Beføjelse til saa at sige at give Loven tilbagevirkende Kraft, nemlig til at yde Støtte ogsaa til Byggeri, som er paabegyndt før den 1. December 1945, men dog ikke tidligere end den 1. August 1945. Dette er sikkert en meget naturlig Bestemmelse; det vil i og for sig være naturligt at yde den samme Støtte til dette Byggeri som til det, der er planlagt efter den 1. December, men jeg gaar dog ud fra, at det kun bliver i særlige Tilfælde, at Indenrigsministeren benytter den Adgang, som han faar til at dispensere fra Lovens almindelige Tidsbestemmelse.

Det er naturligvis ogsaa formaalstjenligt, at Indenrigsministeren, saafremt denne Lov virkelig viser sig egnet til i væsentlig Grad at fremme Byggeri, faar en vis Bemyndigelse til at bruge flere Penge end de 20 Mill. Kr., der er fastsat i Loven, og jeg vilde ønske, at denne Mulighed kom til at foreligge, for det vilde jo sige, at man fik mere Byggeri i Gang, og at man ogsaa som Følge deraf fik mere Beskæftigelse.

Jeg hilser ogsaa med Tilfredshed, at man i Folketinget nedsatte Renten fra 4 til 3½ pCt. Der er jo en almindelig Klage fra Bygherrer over, at den Rente, der kræves ved Byggelaan, er alt for høj, og det vilde derfor være urimeligt, hvis Staten gik i Spidsen med høje Renter. Selv om det maaske havde været bedre og mere naturligt, om man havde nedsat Renten yderligere, hilser jeg dog med Tilfredshed, at man har vist Vejen for, at de byggende kan faa billigere Byggelaan. At Lejen i disse nye Ejendomme skal holdes i Niveau med det tidligere Byggeri, er en naturlig Ting; det er formaalstjenligt og anerkendelsesværdigt, at man ved Bestemmelserne i dette Lovforslag aabner Adgang til, at der kan gives saadanne Lempelser i det oprindelige Statslaan med Hensyn til Renter og Amortisation, at Lejen kan holdes paa et rimeligt Niveau.

Alt i alt kan jeg saaledes udtale min Tilfredshed med det foreliggende Lovforslag, og jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilsgagn om at tiltræde det.

Axel Christensen: Det er karakteristisk for Boligbyggeri, at det er Materiale-mangelen, der er det alvorlige Problem, og ud fra denne Situation foreligger nærværende Lovforslag.

Jeg vil paa mit Partis Vegne gerne straks takke den højtærede Indenrigsminister for Lovforslaget. Det bygger jo paa det Princip at søge saa meget Byggeri sat i Gang som muligt, uanset de kommende Vanskeligheder, og jeg tror ogsaa, at et Forslag af denne Karakter, hvor man fritager Bygherren for Rentetab paa det anbragte Beløb, naar et Byggeri maa standse, vil stimulere Initiativet i adskillige Tilfælde.

De boligsøgendes Antal vokser i foruroligende Grad, og hvis det er muligt at faa tilstrækkelige Raastoffer og Varer til et storstilet Byggeri, vil meget være vundet baade for Beskæftigelsen og Folkesundheden. Efter mit Kendskab til Forholdene er det saadan, at selv om adskillige i indeværende Aar har følt sig tilskyndet til at iværksætte Byggeri, har Materialesituationen været saa alvorlig, at det alligevel i mange Tilfælde har afholdt vedkommende fra at træffe den endelige Disposition, fordi det ikke har været uden stor Risiko, hvis Byggeriet kørte fast grundet paa svigtende Tilførsler af fornødne Materialer. Man kan tale saa meget om at sikre sig, som man vil, det hele hviler dog paa Aftaler om Fremtidsproduktion, og svigter blot et enkelt Led — hvad man maa forudse kan finde Sted —, kan der ske saa